

תת"ע 1426/11/15 - מדינת ישראל נגד מזרחי דוד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1426-11-15 מדינת ישראל נ' מזרחי דוד
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אורן בועז
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מזרחי דוד

החלטה

1. תיק זה נקבע לדיון ליום 1/11/16 בעניין טענת ההתיישנות אותה העלה הנאשם בבקשתו מיום 16/8/16 לעיין מחדש בהחלטתי שלא לפסול את עצמי, בקשה אותה דחיתי.
2. על הנאשם הוטל קנס בגין נהיגה ברכב ואי ציות לאור האדום שדלק בכיוון נסיעתו מיום 21/8/14, דו"ח על פי צילום ממצלמה אלקטרונית של רכב בבעלות אשתו, עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
3. משביקש הנאשם להסב הדו"ח על שמו ולממש את זכותו על פי חוק להישפט בגין ביצועה של העבירה, הגישה המאשימה כתב אישום כנגדו ביום 3/11/15 לבית המשפט לתעבורה בפ"ת.
4. יצוין כי במועד הדיון שנקבע לשמיעת טענתו המקדמית, הגיש הנאשם לתיק בית משפט, אסופת מסמכים מודפסים בכמות של (כ- 100 עמודים), המהווים לדבריו מוצגים לטענותיו המקדמיות.
5. בנוסף, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים בדיון, צירף הנאשם לתיק בית משפט 15 עמודים נוספים המסמכים את טיעוניו המקדמיים (המסמכים הובאו לעיוני ביום 9/11/16).
6. בטענותיו המקדמיות בפני בית המשפט טען הנאשם כי יש מקום להורות על ביטול כתב האישום כנגדו מהטעמים הבאים:

א. עומדת לו טענת התיישנות, היות והמאשימה לא עמדה במועדים הנקובים בסעיף 225(א)(א) לחוק סדר הדין הפלילי, בדבר המצאת כתב האישום והגשתו לבית המשפט תוך שנה מיום ביצוע

עמוד 1

העבירה.

ב. קיים פגם ופסול בכתב האישום! ההזמנה לדין שהומצאה לנאשם אינה זהה לכתב האישום הסרוק בתיק בית המשפט. בהזמנה שנמסרה לידי, חסרה חתימתו של תובע מוסמך וזהות העדים המצוינת בה אינה זהה לעדים הרשומים בכתב האישום שבפני בית המשפט.

ג. קמה לנאשם טענה של הגנה מן הצדק בשל העובדה כי במקרה דנן עשתה המאשימה אכיפה בררנית משהחליטה להעמידו לדין בניגוד למדיניותה במקרים דומים. תימוכין לטענתו זו, הפנה הנאשם לפרוטוקול של ישיבת הוועדה לביקורת המדינה שצירף לאסופת המסמכים (מוצגיו).

ד. עוד טען הנאשם, כי להבנתו את סעיף 143 (א) (ה) לחוק סדר הדין הפלילי, משדן בית המשפט בטענותיו המקדמיות, עליו להעביר את שמיעת הראיות למותב אחר.

המאשימה בתגובתה ביקשה לדחות טענת ההתיישנות שהעלה הנאשם, כתימוכין הגישה העתקי המסמכים הבאים: ת/1 העתק מבקשתו הנושאת תאריך 10/12/14 להסבת הדו"ח על שמו ובקשתו להישפט. ת/2 העתק מאישור המסירה נושא תאריך 19/11/15 בו הודע לנאשם על מועד משפטו. ת/3 פלט מחשב (מהמחשב המשטרתי) המציין את מועד שליחת ההזמנה לדין לנאשם מיום 2/11/15.

דין והכרעה:

א. התיישנות:

7. הנאשם לא חלק על העובדות הבאות המופיעות בטענותיו בכתב בפרק הנקרא יומן מסמכים:

א. בעלת הרכב נשוא הדו"ח היא אשתו.

ב. מועד המצאת הדו"ח לבעלים הרשום הוא ביום 2/10/14.

ג. מועד שליחת בקשתו להסבת הדו"ח על שמו ובקשתו להישפט מיום 10/12/14.

ד. מועד קבלת ההזמנה למשפט התקבלה במענו ביום 19/11/15.

8. יצוין כי כתב האישום בחתימתו של תובע הוגש לבית המשפט ביום 3/11/15.

סעיף 225 א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, קובע:

עמוד 2

"עברה שנה מיום ביצוע עבירת קנס, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו בעניינה הזמנה

לפי סעיף 22 או הודעת תשלום קנס לפי סעיף 228 (ב)". ואולם, סעיף 225 א(ב) מוסיף וקובע, כי "אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שביקש להישפט לפי סעיף 229, אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)".

כלומר, מקום בו ביקש המבקש להישפט כבמקרה דנן, מגבלת הזמנים אינה חלה בעניינו, ראה, {רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן (6/5/15)}.

9. למעלה מן הדרוש אציין כי, לאחר שבחנתי את השתלשלות הזמנים מאז מועד ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום לבית המשפט, עמדה המאשימה בכל המועדים הנקובים בחוק וזאת גם מבלי להידרש לאמור בסעיף 8 לעיל:

- הודעת הקנס מיום 21/8/14 הומצאה לבעל הרכב הרשום (אשת הנאשם) ביום 2/10/14 בתחום ארבעת החודשים הנקובים בסעיף 225 א(1)(1) מיום ביצוע העבירה.

- ביום 3/11/15 הגישה המאשימה כתב האישום כנגד הנאשם לבית המשפט בעקבות בקשותיו להסב דו"ח נשוא כתב האישום על שמו ובקשתו להישפט.

בהתאם לסעיף 225 א(א) סיפא, במקרה בו בעל הרכב הוכיח כי אינו אחראי

לביצוע העבירה "ל...ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה לדין או הודעת

תשלום קנס, למי שנהג ברכב אם לא עברו שנתיים ממועד ביצוע העבירה".

- הזמנתו של הנאשם למשפט התקבלה במענו ביום 19/11/15 ונחתמה כדין, בהתאם למועד הנקוב בסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קרי, פחות משנה מאז הגיש בקשתו להישפט ביום 10/12/14.

10. משקבעתי כי המאשימה עמדה במועדים הנקובים בחוק, בהמצאת הדו"ח לבעליו, בהזמנת הנאשם למשפטו ובהגשת כתב האישום, לא נדרשתי לבחון טענותיו החלופיות בנושא זה.

ב. פגם ופסול בכתב האישום

11. לטענת הנאשם הזמנתו לדין שנשלחה למענו אינה זהה לכתב האישום שהוגש לבית המשפט, אינה חתומה בחתימת תובע וזהות העדים אינה זהה בשני המסמכים.

12. לציין כי במסגרת המסמכים שהגיש הנאשם לתיק בית המשפט, הוגש העתק מהזמנתו לדין (מסמך מס' 6) וכתב האישום הסרוק בתיק בית המשפט (מסמך מס' 23).
13. "ההזמנה לדין שנמסרה לנאשם משקפת את נוסחו המיועד (והמדויק - ההדגשה שלי) של כתב האישום אך בפועל כתב האישום מקבל תוקף רק לאחר בדיקת הדו"ח על ידי תובע וחתימתו עליו או אז הוא מוגש לבית המשפט" (כבמקרה דנן ביום 3/11/15), כך נאמר, בבש"פ 2897/15 יניב שושני נגד מדינת ישראל (30/4/15).
14. ברע"פ 4624/13 רוסלן קוזניצוב נגד מדינת ישראל (27/8/13), בהתייחס להעדרה של חתימת תובע על כתב האישום, נאמר: "... אפילו אם פגם של היעדר חתימת תובע על כתב האישום- ניתן לומר לעיתים כי מדובר בפגם טכני, שאיננו מצדיק את פסילת ההליך המשפטי כולו".
15. אי ציון שמו של עד התביעה, עורך חו"ד ממכון התקנים מר' אילן כרמייה בהזמנה לדין שנשלחה לנאשם, אינה פוגעת בהגנתו, משצוין שמו בכתב האישום וחומר הראיות המצוי בתיק המאשימה נמסר לעיון הנאשם.
16. לאור האמור לעיל, טענת הנאשם לעניין פסול בכתב האישום נדחית.

ג. אכיפה בררנית

17. לטענת המבקש אכיפת העבירה המיוחסת לו נעשית כאכיפה בררנית, סלקטיבית ומפלה.
- להוכחת טענותיו הפנה המבקש לפרוטוקולי ישיבת ועדות הכלכלה וביקורת המדינה בכנסת ישראל.
18. לא מצאתי מקום להידרש לתוכנם של פרוטוקולי וועדת הכנסת משאין בהם להוות ראיה כלשהי להוכחת טענתו זו של הנאשם.
19. העלאת טענה של אכיפה בררנית, מחייבת את הנאשם להוכיח כי ההבחנה שערכה התביעה בינו לבין נאשמים אחרים, הינה שרירותית, מפלה או שביסודה שיקולים זרים.
20. בבש"פ 7148/12 עז אלדין כנאנה נגד מדינת ישראל (14/10/2012), נאמר: "על מנת להצליח בטענה אכיפה בררנית, אין די להראות כי קיימים מקרים דומים אחרים שבהם לא הועמדו חשודים לדין. אכיפה היא בררנית, להבדיל מאכיפה סלקטיבית או חלקית, רק אם ההבחנה היא שרירותית וחסרת הצדקה".
21. לא למותר לציין, וכפי שעולה בפרוטוקולי הדיון בוועדת הכנסת, נסב הדיון בנושא אכיפת

עבירות מהירות ולא העבירה נשוא דיוננו אי ציות לאור אדום.

22. אשר על כן, משלא הרים הנאשם את הנטל הנדרש להוכחת טענתו, בדבר אכיפה בררנית

הנני דוחה טענתו זו.

ד. העברת הדיון למותב אחר

23. בהתאם לסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי {נוסח משולב}, התשמ"ב-1983. רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות בפי המותב הדין בתיק העיקרי .

24. סעיף 143(א)(ה) לחוק סדר הדין הפלילי, אליו הפנה הנאשם ודין בהעברת הדיון למותב אחר רק במקרה בו, עיין בית המשפט בהסכמת הצדדים, בחומר הראיות והמשפט לא הסתיים.

25. משלא נחשף בית המשפט לחומר הראיות, אין מקום להעביר את שמיעת הראיות למותב אחר.

26. בהתייחס לטענת הנאשם כי ת/2 ות/3 אותם הגישה המאשימה במסגרת תשובתה לטענת ההתיישנות, אינם בחזקתו ולכן לא יכולים להוות ראיה. ראשית אומר, כי אין המדובר בחומר חקירה הקשור לביצועה של העבירה נשוא דיוננו ושנית ת/2 הוא העתק אישור הזמנתו של הנאשם למשפט, אישור עליו לא חלק. המסמך ת/3 הוא מסמך מהמחשב המשטרתי המתעד את מועד שליחת ההזמנה.

27. לאור האמור לעיל, הנני דוחה את טענותיו המקדמיות של הנאשם.

28. אציין כי לא מצאתי, מקום להידרש לצורך החלטתי בטענותיו של הנאשם, לבקשות שהגיש הנאשם לרשויות האכיפה השונות ולתשובות שקיבל ואותן צירף לתיק בית המשפט.

הנני קובע את התיק לשמיעת ראיות ליום 28/12/16 בשעה 12:00, המזכירות תזמן את עדי התביעה במסירה אישית, המאשימה תוודא התייצבותם.

המזכירות תעביר העתק החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.